

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVI. - Stev. 20 (793)

Gorica - četrtek 14. maja 1964 - Trst

Posamezna številka L 40

Zmaga slovenskega tabora

Deželne volitve so za nami. Slovenska skupnost je dosegla postavljeni cilj. Zbrala je deset tisoč glasov in izvolila slovenskega zastopnika v deželni svet. Po dogovoru bo Slovensko skupnost zastopal v deželnem svetu približno tri leta tržaški nosilec liste dr. Anton Kacin. Dosegli smo uspeh, lep uspeh. Lahko smo ga veselili in ponosni nanj.

Tržaški in goriški Slovenci smo na deželnih volitvah izpričali zvestobo slovenstvu in vero v njegovo bodočnost. To je naša največja volilna zmaga. Ne gre toliko za številke. Sicer so tudi številke zelo važne, a nekaj drugega je še važnejše: med našim ljudstvom se je nekaj zganilo. Vanj je začela prodirati zavest, da smo res postavljeni pred usodno odločitev, ali še hočemo ostati Slovenci z vsemi našimi narodnimi značilnostmi ter izročili, odnosno ali se prepustimo valovom ter počasi utonemo v morju večinskega naroda. Z veseljem lahko ugotovimo, da se je najzavednejši del Slovencev v Italiji odločil za življenje. Življenje naroda, četudi je manjšinski, pa mora biti polnokrvno. Vsaka okrnitev je znak odmiranja. Vsaka prostovoljna okrnitev je znak prostovoljnega odmiranja. Največja okrnitev naše narodne samobitnosti bi bila izguba našega lastnega političnega zastopstva in predstavnštva. In prav to spoznanje je, hvala Bogu, začelo prodirati med slovenske ljudi. Naš človek je začel spoznavati, da italijanske stranke niso naš narodni politični dom. Mi nismo in ne moremo biti v njih lastni gospodarji, pa naj so nam še tako naklonjene. Slovenci v italijanskih strankah so le najemniki brez lastniške pravice. Ni čuda, če je v njih možno le narodnostno životarjenje in počasno usihanje.

Najvažnejši del našega ljudstva je spoznal, da nam je krvavo potrebna druga pot: lastna politična organizacija in slovensko, povsem samostojno in neodvisno politično predstavnštvo. Čim večjo zaslonbo bomo nudili našemu predstavnštvu, čim več ljudi bo stalo za njim, tem lažje bo v stiskih z zastopniki večinskega naroda branilo naše koristi.

Slovenska skupnost je dobro prestala prvo preizkušnjo. Postala je zdravo jedro, ki združuje okrog sebe narodno zavodne, krščansko, demokratično in socialno čuteče sile. Slovenska manjšina v Italiji je premožljiva, da bi se različno usmerjene politične skupine ali struje, ki so v demokratični družbi nekaj nujnega, gledale kakor pes in mačka. To velja zlasti za volitve. Večkrat sicer po starem strateškem pravilu ločeno korakamo, vemo pa, da moramo v odločilnih trenutkih skupno udariti. In pri prvih, izredno važnih deželnih volitvah smo res skupno udarili, združeni v slovenski tabor. Skupni uspeh naj nam bo vzgled za bodočnost. Smo šele na začetku. Že se večja številka ljudi, ki so prej v najboljši veri glasovali za italijanske stranke, a so spoznali, da so bili njihovi glasovi izgubljeni, šteti med tiste, ki nas vsaj na tihem želijo asimilirati. Veča se tudi število Slovencev, ki niso komunisti, a so glasovali za Italijansko komunistično partijo in so začeli spoznavati, da njihovo mesto ni v neslovenskem taboru.

Slovenski katoličani smo izpolnili svojo dolžnost in po svojih močeh prispevali k uveljavitvi Slovenske skupnosti. Dobro vemo, da je naše mesto v slovenskem taboru. V njem bomo tudi v bodoče lojalno sodelovali z vsemi, ki so se ali se bodo odločili za enako pot.

Mladim, ki so navdušeno delali za zmago, naj velja naše posebno priznanje, vsem, ki so kakorkoli pripomogli k lepemu uspehu, pa prisrčna zahvala.

Dr. M. P.

Imamo svojega predstavnika!

Slovenska skupnost je dosegla zastavljeni si cilj

Nedelja 10. maja bo šla v zgodovino kot dan, ko je bil izvoljen prvi parlament za novo deželo Furlanija-Juljska Benečija. V tem je njihov izredni pomen, saj bo moral izvoljeni parlament staviti temelje bodočemu življenju in delu v novi deželi: bo nekako ustavni parlament. Vsi pa vemo, kako važni so prvi koraki v življenju vsake ustanove; tedaj se usmerja pot in nakazujejo cilji. Zato čaka naše izvoljene zastopnike res odgovorna naloga.

Važnosti nedeljskih volitev so se zavedale vse stranke. Vsled tega so tudi vse napele svoje sile med volilno propagando. Posebno velja to za KD, KPI in liberalce. Te tri stranke so vodile najhujšo volilno propagando in poslale na volilne shode svoje najvidnejše predstavnike in najboljšje govornike. Kajti poleg tega da je šlo za prvi parlament, so nedeljskim volitvam polagali tudi važnost v državnem merilu, saj se je volilna propaganda vrtela tudi okrog vprašanja levega centra. Po štirih mesecih Morove vlade je bilo treba preizkusiti, kakšno je med volivci razpoloženje do nove vlade.

Za nas Slovence so bile nedeljske volitve važne posebno zato, ker smo prvič po vojni nastopili Slovenci na Tržaškem in Goriškem s skupno listo, ki so jo soglasno podpirale vse demokratične skupine razen levičarjev, in je uživala vsaj do neke mere tudi podporo Primorskega dnevnika, ki prvič v svojem življenju ni vodil napadov zoper demokratične Slovence. Demokratični Slovenci smo z listo Slovenske skupnosti šli v boj tudi zato, da pretehtamo svojo moč in da izsilimo priznanje svojega obstoja v novi deželi.

Ob teh ciljih in namenih so izpričale nedeljske volitve naslednje, kakor je razvidno iz spodnje tabele.

Če primerjamo volilne rezultate od 10. maja z onimi z lanskih državnih volitev, dobimo, da je KPI rahlo napredovala (1%), KD je rahlo nazadovala. To nazadovanje pripisujemo nastopu slovenske liste in manjši udeležbi na nedeljskih volitvah. Liberalci so nekoliko napredovali. Glasove so pa izgubili socialisti, povečini na račun PSIUP, monarhisti in tudi misini, demokratični socialisti (PDSI) pa so v glavnem ohranili svoje postojanke. V državnem me-

rilu so torej nedeljske volitve pokazale, da politika levega centra ni izzvala pri nas nobenega znatnejšega premika glasov. Ljudje torej ne volijo z ozirom na vladno sestavo, temveč izbirajo med strankami.

Kar se tiče sestave novega parlamenta, bodo imeli v njem največ poslancev demokristjani (28), za njimi komunisti (11), sledi PSI (7), PSDI 6, PLI 4, MSI 3, Slovenska skupnost enega in PSIUP enega. KD ne bo imela sama zase večine in se bo morala povezati s kako drugo stranko, da bo mogla sestaviti vlado.

Demokratični Slovenci moremo biti z nedeljskimi volitvami zadovoljni: naš cilj, da si pridobimo enega poslanca, je bil dosežen. Skupno nabrano število glasov na

Tržaškem in Goriškem je namreč dovolj visoko, da nam je iz ostankov pridadlo eno mesto v deželnem svetu. Se lepše bi pač bilo, ko bi bili dobili še kak tisoč glasov več in bi bil naš zastopnik izvoljen že takoj brez ostankov. Poleg tega smo nekako prešteli svoje vrste in s tem pretehtali svojo moč. Toliko nas je, kajti drugih ne moremo šteti za Slovence, čeprav sta bila za deželni svet izvoljena še dva Slovence na komunistični listi. Ta dva Slovence namreč ne bosta mogla samostojno podpirati naših narodnih interesov, ker bosta v vseh svojih odločitvah zavisela od smernic italijanske komunistične partije. Med socialisti pa ne bo nobenega Slovence, kakor smo v našem listu pravilno napovedovali.

Zahvala slovenskim volivcem

Slovenska demokratska zveza v Gorici se iskreno zahvaljuje vsem Slovincem na Goriškem, ki so s svojim glasom podprli listo »Slovenske skupnosti« in s tem omogočili njeno zmago.

Gorica, 12. maja 1964

VODSTVO SDZ V GORICI

Volilni rezultati na Tržaškem

TRST - mesto in OKOLICA

Staro mesto: LSS 66; KPI 1407; KD 3260; PSI 439.
Novo mesto: LSS 522; KPI 2567; KD 5385; PSI 1121.
Mitnica: LSS 360; KPI 3313; KD 5884; PSI 957.
Sv. Jakob: LSS 342; KPI 4412; KD 4361; PSI 893.
Rojan: LSS 388; KPI 1753; KD 2917; PSI 685.
Skodenj: LSS 278; KPI 2685; KD 3758; PSI 631.
Sv. Sobota: LSS 196; KPI 3869; KD 3287; PSI 560.
Lonjer-Katinara: LSS 78; KPI 370; KD 66; PSI 37.
Sv. Ivan: LSS 321; KPI 2334; KD 2789; PSI 516.
S. Alojzij: LSS 77; KPI 1332; KD 1830; PSI 387.
Rocol: LSS 129; KPI 1026; KD 1259; PSI 292.
Greta: LSS 151; KPI 1066; KD 1627; PSI 351.
Barkovlje-Grižan: LSS 204; KPI 842; KD 705; PSI 170.
Opčine: LSS 350; KPI 1088; KD 2478; PSI 295.

Prosek: LSS 184; KPI 781; KD 394; PSI 125.
Sv. Križ: LSS 135; KPI 647; KD 407; PSI 88.
Bani-Trebče: LSS 90; KPI 428; KD 56; PSI 38.
Gropada-Padriče: LSS 81; KPI 292; KD 759; PSI 52.
Bazovica: LSS 139; KPI 274; KD 40; PSI 55.
OKOLISKE OBCINE
TRZASKEGA OZEMLJA
(v oklepaju rezultati lanskih drž. volitev)
Devin-Nabrežina: LSS 819 (631); KD 1215 (1252); KPI 1199 (1198); PSI 326 (396); PSDI 168 (231).
Dolina: LSS 709 (597); KD 476 (549); KPI 1783 (1809); PSI 237 (273); PSDI 81 (84).
Milje: LSS 71 (58); KD 2726 (2827); KPI 4374 (4401); PSI 330 (426); PSDI 609 (720).
Zgonik: LSS 224 (179); KD 68 (156); KPI 388 (437); PSI 55 (125); PSDI 18 (39).
Repentabor: LSS 144 (118); KD 51 (56); KPI 154 (134); PSI 30 (53); PSDI 5 (18).

Okrožja	LSS	KPI	PLI	KD	PSDI	PRI	PSI	MSI	PSIUP	
Trst	Glasovalo	6.957	50.274	20.703	68.935	16.393	3.966	12.431	25.168	2.597
	%	3,3	24,6	9,7	32,3	7,7	1,8	5,8	11,8	1,2
Gorica	Glasovalo	3.051	22.576	4.590	37.990	7.704	779	8.132	4.640	2.112
	%	3,3	24,6	5	41,8	8,4	0,8	8,9	5	2,1
Videm	Glasovalo	—	38.872	13.800	123.190	24.338	1.155	32.212	11.119	5.343
	%	—	15,4	5,5	48,8	10,1	0,5	12,8	4,4	2,1
Pordenone	Glasovalo	—	19.950	5.142	65.377	12.793	674	17.967	3.371	7.434
	%	—	14,8	3,9	49,0	9,6	0,5	13,5	2,5	5,6
Tolmeč	Glasovalo	—	7.445	2.553	27.915	8.310	235	9.415	2.039	2.383
	%	—	12,2	4,2	45,9	13,8	0,4	14,2	3,4	3,9

Kako smo glasovali na Goriškem

Poglejmo sedaj podrobneje, kako smo Slovenci glasovali na Goriškem! Izidi so bili naslednji:

V GORIŠKI OBCINI

Lista Slov. skupnosti (LSS): 1897 (pri občinskih volitvah l. 1961: 1852); KD 12644 (12761); KPI 2574 (2026); MSI 2628 (3421); PRI 237 (—); PSI 2324 (2180); PSDI 3508 (2860); PLI 2345 (125); PSIUP 285 (—); Monarhisti 265 (569).

LISTA SLOVENSKE SKUPNOSTI PO MESTNIH PREDELIH

Standrež 240; Podgora 146; Pevma 169; Gorica-sever 229; Gorica ul. Croce 116; Gorica-jug 158; Gorica-center 424; Sv. Rok 158; Srce Jezusovo 191.

LEVICARSKA LISTE V GORIŠKIH VASEH

Standrež: KPI 375; PSI 347; PSDI 297. Podgora: KPI 260; PSI 180; PSDI 98. Pevma: KPI 74; PSI 162; PSDI 24.

KAKO JE GLASovala DEZELA

Doberdob: LSS 246 (leta 1961: 288); KPI 362; PSI 64 (l. 1961: skupno 435); KD 95; PSDI 10.
Sovodnje: LSS 404 (l. 1961: 376); KPI 213; PSI 313 (l. 1961: skupaj 619); PSDI 25; KD 106.
Stevecjan: LSS 258 (l. 1961: 249); KPI 74; PSI 119 (l. 1961: skupaj 201); PSDI 24 (—); KD 40 (—).

Vidensko okrožje

V tem okrožju živijo beneški Slovenci. Zal, letos listi Slovenske skupnosti zaradi nepremagljivih ovir še ni uspelo postaviti svojih kandidatov. Kar se je dalo doseči, je bila vključitev slovenskega rojaka prof. Jusuja na listo Krščanske demokracije. Navajamo rezultate iz občin, kjer živijo strnjeno beneški Slovenci.
Dreka: KD 357; KPI 20; PSDI 154; PSI 5.
Podbonesec: KD 1269; KPI 43; PSDI 244; PSI 29.
Speter Slovenov: KD 968; KPI 229; PSDI 197; PSI 80.
Srednje: KD 456; KPI 15; PSDI 51; PSI 15.
Sovodnje: KD 548; KPI 53; PSDI 142; PSI 22.
Prapotno: KD 496; KPI 40; PSDI 124; PSI 110.
St. Lenart: KD 661; KPI 69; PSDI 145; PSI 27.
Grmek: KD 455; KPI 87; PSDI 76; PSI 18.
Tipana: KD 763; KPI 87; PSDI 85; PSI 106.

Tolmeško okrožje

Tudi v tem okrožju živijo Slovenci, in sicer v Reziji ter Kanalski dolini. Zanimivo je, da je Krščanska demokracija v trbiški občini agitirala s trojezičnim letakom: v italijansčini, nemščini in slovensčini. Na Goriškem in Tržaškem tega poguma do sedaj še ni spravila skupaj, da bi tudi v svoji tiskani propagandi priznala, da živita na teh ozemljih dve narodnosti.
Trbiž: KD 1648; KPI 399; PSDI 485; PSI 582; MSI 405.
Rezija: KD 748; KPI 51; PSDI 203; PSI 74.

Nemci se klanjajo slovenskemu učenjaku

Mesto Ellwagen v Nemčiji, ki praznuje letos 1200 letnico obstoja, je te dni poslalo po dveh uglednih zastopnikih na grob pok. dr. F. Grivca v Ljubljano venec z napisom: »Slavnemu učenjaku v znak hvaležnosti — mesto Ellwagen«. To lepo gesto je storil mestni svet zato, ker je dr. Grivec v svoji knjigi o sv. Cirilu in Metodu zelo simpatično pisal o Ellwagenu, kjer je sv. Metod preživel največji del svojega pregnanstva.

Svetilnik sodobni mladini

Pred sto leti je umrl fant. Umrl, ko še ni dopolnil petnajst let. In vendar je danes znano njegovo ime vsemu svetu. Milijoni ljudi vedo zanj, stotisočji se z zaupanjem k njemu zatekajo, se mu priporočajo in ga posnemajo.

Temu fantu je bilo ime Dominik Savio. Iz Piemonta v severni Italiji je bil doma. Sv. oče Pij XII. ga je pred desetimi leti proglasil za svetnika. Njegov god obhajamo vsako leto 6. maja. Postavljen je na svetilnik: za zgled in posnemanje. V mnogih škofijah so ga izbrali za zavetnika mladine. Tako v Avstriji in v Mehiki na soglasno željo vseh škofov; v Braziliji po skupni odločitvi civilne in cerkvene oblasti; tako mednarodna zveza mladinskih pevcev »Pueri Cantores«, ki ima okrog 150.000 članov. Na Angleškem, Japonskem, v ZDA cveto med dijaki javnih šol številni klubi »Prijateljev Dominika Savia«.

Starša sta mu bila revna in preprosta človeka. Oče kmet in kovač, mati šivilja. Vse njuno bogastvo so bile pridne roke, številna družina (deset otrok) in poštno krščansko življenje. Drugorojenec Dominik je zagledal luč sveta leta 1842 blizu kraja Chieri, 20 km od Turina. V osmem letu je prejel sveto obhajilo. V spomin na to prvo srečanje z Jezusom je storil te sklepe: 1) pogostoma bom šel k sv. zakramentom; 2) hočem posvečevati Gospodove dni; 3) moja prijatelja bosta Jezus in Marija; 4) rajši umreti kakor grešiti.

Sto let je minilo, odkar so bili zapisani ti sklepi, pa so za vsakega mladega človeka danes prav tako važni in sodobni kot tedaj.

Pogostna spoved in sv. obhajilo sta dva stebra, ki držita duhovno človeka pokonci. Kar je umivanje in kopanje za telo, to je spoved za dušo. In sv. obhajilo daje moč za življenje v milosti božji, kakor kruh in druga hrana dajeta moč telesne

mu življenju.

»Hočem posvečevati Gospodove dni!« Kako sodobno zveni ta stavek! Hočem! Kako krepko in odločno. Ker je tako odločno hotel, ga danes častimo kot svetnika.

Kot dijak je v dobi Boskovem zavodu v Turinu preživel piči dve leti in pol. Vesel značaj, spolnjevanje dolžnosti in gorečnost za duše: to so bili trije temeljni kamni, na katerih je Dominik zidal stavbo svoje svetosti. K temu dodajmo še njegovo prisrčno pobožnost do Marije in do Jezusa, veliko ljubezen do zatajevanja, pa imamo vse osnovne in značilne poteze Dominikove svetosti.

Posebno veliko gorečnost do nebeške Kraljice je kazal v mesecu majniku. Na njegovo pobudo so gojenci postavili vrsto Marijinih oltarčkov na dvorišču, v obednici, v spalnici, v učilnici, v razredih, in pred njimi prepevali ter molili. On sam pa jim je med razvedrilom pripovedoval spodbudne zgledne in jih tako navduševal za Marijo.

Svetost obstoji v junaškem izpolnjevanju božje volje. Cudeži, zamaknjenja, beg pred svetom ne spadajo k bistvu svetosti, kvečjemu jo spremljajo. Dominik Savio je bil v malem zvest, zato ga je Bog čez veliko postavil. Bil je velik v malih stvarih, zato ga je Bog povišal do časti oltarjev. Čemu? Da bi se mi vsi po njegovem vzoru ravnali in ga posnemali.

»Dominik je najlepši vzor za današnjo mladino,« je ugotovil šv. Pij X. »Savio bo navdušil naše mladce, ki bodo videli v njem enega od svojih,« je dejal papež Benedikt XV. Pij XI. pa: »V tem mladcu bo našla zgled mladina, ki se po vsem svetu pripravljala, da bi služila Kristusu.«

Pij XII. ga je v Marijinem letu 12. junija 1954 uradno postavil na svetilnik v posnemanje vsem katoličanom.

J. P.

Pismo Pavla VI. patriarhu Atenagorasu

Delegacija Tajništva za zedinjenje kristjanov, ki se je mudila v Carigradu od 20. do 23. aprila, je prinesla patriarhu papežovo pismo. Sveti oče obnavlja spomine na srečanje v Jeruzalemu. Pove, da stalno moli za pravoslavno duhovščino in vernike. Izraža nadalje voščila za velikonočne praznike, ki so jih pravoslavni praznovali letos na prvo nedeljo v maju. Iz časopisav smo zvedeli, da se je sveti oče zavzel za patriarha pri turški vladi, ki mu povzroča težave zaradi sporov med Grki in Turki na Cipru.

Mesto krščanske ljubezni v Indiji

Indijski katoličani nameravajo zgraditi v bližini Bombaya v spomin na svetovni evharistični kongres posebno naselje imenovano »Mesto krščanske ljubezni«. V tem naselju naj bi našli zavetje ubogi in bolni iz Bombaya. Po besedah kardinala Grazia-a bodo vsi ubogi, neglede na vero, stan in poklic. Bolni bodo našli bolniško oskrbo, zdravim bodo poiskali zaposlitev, mlade bodo usposobili za poklicno delo, stari in nezmožni za delo bodo našli ljubečo oskrbo.

Skrb japonske vlade za moralno vzgojo mladine

23. januarja letos je govoril japonski ministrski predsednik, da mora vlada skrbeti za vzgojo značajnih državljanov, zlasti mladine, če hoče graditi varno bodočnost države. Kmalu nato je vlada izdala ukrepe, ki preurejajo šolo, da se poudarjajo moralne in verske vrednote. Pri pouku morale poudarjajo vrednost človeškega življenja, spoštovanje do resnice, velikodušnost, ljubezen do bližnjega, obvladovanje samega sebe, korektno vedenje med fanti in dekleti in ljubezen do domovine. Tako vzgojno delo se začne v otroških vrtcih in se potem nadaljuje v šolah vseh stopenj.

Pobuda japonske vlade zasluži vse priznanje. Potrebno bi bilo, da bi se tudi evropske vlade zavedle odgovornosti, ki jo imajo pri vzgoji bodočih rodov, in da bi šole preuredile tako, da bi ugodno vplivale na mladino.

Kardinal Spellman — 25 let škof

Newyorški kardinal Spellman je obhajal petindvajsetletnico, odkar je prevzel vodstvo newyorške nadškofije. Kardinal je v ameriškem svetu znana in zelo čislana osebnost. Nekateri so celo mislili, da bo postal papež prav zaradi svojega

vpliva in dejavnosti, po katerih se odlikuje. Ker morajo v Združenih državah katoličani sami skrbeti za vse svoje ustanove, se večkrat meri pomen ameriškega škofa po denarju, ki ga izda za cerkve, šole, samostane, bolnišnice. Za vse to je kardinal Spellman izdal 250 milijard, ki so jih prispevali ameriški katoličani. V njegovi škofiji, ki ima več pomožnih škofov in 4500 duhovnikov, je 450 katoliških šol s 7 tisoč učnimi močmi in 220 tisoč učenci. Kardinal Spellman je znan kot velik nasprotnik komunizma in na koncilu se je boril proti nekaterim spremembam, kakor na primer proti omejitvi latinščine v bogoslužju.

Kongres o poučevanju krščanskega nauka

V Parizu se je vršil kongres za poučevanje krščanskega nauka. Kongresa se je udeležilo 8400 predstavnikov, ki so prišli iz 43 držav. Poučevanje krščanskega nauka, ki je danes potrebno bolj kot kdajkoli, ima sledeči namen: pokazati današnjemu človeku poslanstvo ljubezni, rešenja in upanja, ki ga je Kristus prinesel svetu.

Katoliška univerza Sophia v Tokiu

Leta 1913 je katoliška univerza Sophia sprejela prvih osem visokošolcev. Stevilo pa je v naslednjih letih naglo naraščalo, da so morali poiskati nov sedež, a tega je leta 1923 potres porušil in ga je bilo treba zgraditi znova. Leta 1928 je dobila univerza državno priznanje. Do pravega procvita je prišla univerza šele po zadnji vojni. — Na univerzi študira trenutno okoli pet tisoč dijakov, a več kot toliko so jih morali zavrniti, ker ni prostora. Na univerzi poučuje 400 profesorjev. Knjižnica šteje 280.000 zvezkov.

Iz Ljubljane

Za generalnega vikarja ljubljanske nadškofije je bil imenovan dr. Stanko Lenič, župni upravitelj v Sodražici in za časa škofovanja dr. Gregorija Rožmana škofjski tajnik v Ljubljani.

Listnica uprave

Prejeli smo nekaj izvodov zbornika »KRALJESTVO BOŽJE ZA LETO 1963«, ki obravnava z različnih vidikov delo za zedinjenje in probleme vzhodne Cerkve. Odveč bi ga bilo priporočati, saj si je ta zbornik že sam z vsakoletnim prihodom med nas ustvaril zvest krog prijateljev, podpornikov in brancev. — V Gorici ga dobite na upravi našega lista. Cena L 350.

Italijanski državniki potujejo

IZ JUGOSLAVIJE

SEJNI ODLIKOVAN V AHENU

8. maja so v Ahenu (Zahodna Nemčija) slovesno podelili predsedniku italijanske republike Segniju odlikovanje »Karla Velikega« za njegove zasluge pri širjenju in utrjevanju evropskega združevanja. To je pomembno odlikovanje, ki ga podeljuje mesto Ahen (bivša prestolnica Karla Velikega v srednjem veku) priznanim ter zaslužnim državnikom. Doslej so tako odlikovanje podelili Jeanu Monnetu, grofu Coudenhove-Kalergiju ter Hallsteinu, predsedniku evropske komisije pri SET-u.

V svojem govoru je nemški državnik Hallstein dejal, da je nujno potrebno vključiti v Združeno Evropo tudi vzhodne države (Češko, Poljsko in druge), kajti brez teh dežel bi Evropa ne bila popolna in resnično združena. V tem okviru bi tudi laže prišlo do nemške združitve.

Med Segnijevim obiskom v Nemčiji so nekateri nacistični ekstremisti vpriporili protitalijanske demonstracije manjšega obsega zaradi Južnega Tirola.

OBISK PREDSEDNIKA MORA V ANGLIJI

V uradnem poročilu, ki je bilo izdano po končanih razgovorih med Morom in Homeom, je rečeno, da sta oba državnika potrdila voljo za skupna prizadevanja za združenje Evrope v okviru Atlantske skupnosti. Oba državnika sta mnenja, da ta cilj zahteva popolno britansko udeležbo v političnem in gospodarskem razvoju Evrope. Moro in Home se strinjata tudi v tem, da je potrebno, da se pogajanja med Združenimi državami in SET o vprašanju carine, to je o »Kennedy round« uspešno zaključijo v luči atlantske skupnosti, ki je cilj zapadnih držav.

Kar se tiče odnosov med vzhodom in zapadom sta se oba državnika izrekla, da je potrebno, da atlantsko zavezništvo stori vse, da poišče nove sporazume z ZSSR, da se tako zmanjša mednarodna napetost.

KUBA med dvema ognjema

Med ZDA in Sovjetsko zvezo je ponovno oživela diplomatska polemika glede mednarodnega nadzorstva nad umikom sovjetskih raket s Kube, o katerem sta se sporazumela Hruščev in pokojni ameriški predsednik Kennedy v onih kritičnih oktobrskih dneh leta 1962. Tedaj sta se oba državnika namreč sporazumela, da bo kak mednarodni organ nadzoroval umiknitev sovjetskih raket s kubanskih oporišč. Toda ker je Fidel Castro odklonil vsako obliko nadzorstva na kraju samem, so ameriška letala začela od svoje strani sama z zraka nadzorovati dogajanje na otoku. Iz preletov teh letal se je ameriška vlada prepričala, da so Sovjeti res odpegljali svoje rakete domov in da so na vjaških oporiščih ostali samo še sovjetski vojniki in drugi strokovnjaki. Ti vrste preletov se še vedno nadaljujejo ob tihem pristanku Sovjetske zveze.

Zadeve se je ponovno dotaknil kubanski predsednik Fidel Castro, ki je zagrozil, da Kubanci ne bodo več trpeli tega stalnega kršenja kubanske neodvisnosti. To je zagrozil zaradi tega, ker je upal, da bodo v kratkem sovjetski vojaški strokovnjaki zapustili oporišča za protiletalske izstrelke in da bo potem sam

Hruščev v Egiptu

Kot napovedano je sovjetski ministrski predsednik Hruščev prispel na uraden obisk v Egipt, kjer se bo zadržal vsega skupaj 15 dni. Pripeljal se je z ladjo »Armenijo« iz Črnega morja skozi Dardanelsko ožino v egiptovsko pristanišče Aleksandrijo.

Ko je ladja zaplula v pristanišče, so izstrelili 21 topovskih strelcev. Na pomolu ga je že čakal predsednik Nasser. Ko je Hruščev stopil z ladje, mu je šel takoj naproti Nasser. Oba predsednika sta se nato prisrčno objela. Po pregledu častne straže, sta odpotovala s posebnim vlakom v Kairo. Med potjo je sovjetskega gosta pozdravljala velika množica ljudi. Dopolnili poročajo, da je Hruščev doživel veličastnejši sprejem kot kitajski predsednik Cuenlaj pred meseci.

POMEN OBISKA

Kraj in datum obiska je bil skrbno preračunan. Uvršča se v neizprosno tekmo med Sovjeti in Kitajci za vpliv na mlade afriško-azijske države. Kot znano je v

imel proste roke. Zaradi tega je bila vzemirjena ameriška vlada, ker bi Castro na ta način lahko izrazil neprijetne incidente. Obrnila se je na Kremelj. Ta je po svoji navadi nekoliko zarogovilil ter zanikal kakršnih koli sporazumov o ameriškem letalskem nadzorstvu nad Kubo. Toda po diplomatskih poteh je dal vedeti washingtonski vladi, da bo še nadalje ohranil nadzorstvo nad oporišči s protiletalskimi izstrelki. S tem je indirektno zaprl usta Fidelu Castru.

„Kennedyjeva runda“ v Ženevi

Mednarodni konferenci za trgovino in razvoj se je v Ženevi pridružila druga mednarodna konferenca, bolj znana pod imenom »Kennedyjeva runda«. Namen teh pogajanj, pri katerih sodeluje 42 držav-članic splošnega sporazuma o carinah in trgovini, je znižati vsaj za 50% carine v medsebojnem trgovanju. Nosijo ime po Kennedyju, ker je pokojni ameriški predsednik dal pobudo zanje.

Pogajanja potekajo v glavnem med tremi skupinami držav: Evropsko gospodarsko skupnostjo, ZDA ter državami izven SET-a. Najbolj sta za ugoden izid pogajanj zainteresirani Evropa in Amerika. Kot prvi cilj sta si zastavili 50% znižanje vseh carin. V tem smislu so tudi odobrili skupno izjavo, ki vsebuje navodila za pogajanja, ki bodo verjetno zelo dolga in težavna.

Izmed komunističnih držav se konference o carinah v Ženevi udeležujejo Češka, Poljska in Jugoslavija.

Kongres Marijinih družb v Logu pri Vipavi

Na Goriškem v Jugoslaviji ne obstajajo več Marijine družbe z vsemi svojimi pravili in organizacijskim udejstvom kot nekoč. Po župnijah je pa še veliko globoko čutečih vernikov, ki so ponosni, da so Marijini družbeniki. Spoštovanje do Marijinih družb ni izumrlo. Kaj so zlasti v preteklosti pomenile Marijine družbe za procvit verskega in kulturnega življenja po župnijah na Goriškem in kako so Marijine družbe še priljubljene, je pokazal kongres Marijinih družb preteko nedeljo v Logu pri Vipavi, ki se je obhajal v spomin 400 letnice ustanovitve prve Marijine družbe v Rimu.

Marijina cerkev v Logu, ki je bila lansk leto vsa prenovljena, je bila že ob 3^h popoldne ob začetku kongresa polna. Zborovanje je začel g. Slavko Podobnik, dekan in Marijini imenu in nato naslovil prvi govor predvsem Marijinim družbenicam. Prikazal je velik pomen Marijinih družb, ki so se skazale kot izvrstna šola življenja po veri in kajipot mladostne poštenosti.

Ob 4^h je stopil na prižnico g. Bogomir Gandž, župnik iz Kamnega pri Kobaridu. Govoril je predvsem moškim. Navduševal jih je za čiščenje Device Marije z zgledi velikih moč cerkvene zgodovine, ki so se skazali za vnete Marijine častivce. Kar je bilo v preteklosti dobrega, ne sme izumreti, velja tudi za naše čase. Zato je

začetku leta poleg številnih drugih afriških držav obiskal Egipt kitajski predsednik Cuenlaj. Nasser mu je priredil velik sprejem v upanju, da bo Peking ponudil kako ugodno posojilo, kakor je to storil v Alžiriji (30 milijard dolarjev brez obresti). Toda razen lepih besed o skupni borbi proti kolonializmu in imperializmu, ni Egipt imel ničesar od tega obiska.

Medtem je dozorel čas, da povabi v goste sovjetskega ministrskega predsednika Hruščeva, ki se je velikodušno odzval vabilu. Obisk so tako uredili, da je sovpadal z delnim odprtjem Assuanskega jezusa, katerega gradnjo financira Sovjetska zveza. V ta namen je doslej Sovjetska zveza dala že 300 milijonov dolarjev dolgoročnega kredita ter dala na razpolago svoje strokovnjake.

S svojim obiskom v Egiptu je Hruščev hotel pokazati afriškim državam, da edino od Sovjetske zveze lahko pričakujejo konkretno pomoč in ne od Kitajske, ki še zase nima kljub velikim skokom naprej.

Msgr. Jenko na Sv. gori

Novi administrator dr. Janez Jenko je prevzel upravo goriške administrature 29. aprila; na praznik Marije Pomočnice dne 24. maja pa bo prišel med poverjene mu vernike, ki ga bodo sprejele v Marijinem svetišču na Sveti gori.

Novomašno posvečenje na Sv. gori

V nedeljo 28. junija bo ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik posvetil na Sv. gori sedem novomašnikov goriške administrature, na praznik sv. Petra in Pavla pa v Ljubljani sedem novomašnikov ljubljanske nadškofije.

Goriško zastopstvo pri otvoritvi III. mednarodnega velesejma Alpe-Adria

V Ljubljani so v soboto 9. maja slovesno otvorili III. mednarodni sejem obmejne blagovne izmenjave »Alpe-Adria«. Na sejmu sodeluje letos 168 razstavljalcev, 124 iz Slovenije in Hrvaške, 30 iz Italije in 15 iz Avstrije.

Jugoslavija bo v okviru sejma izvozila v Italijo za 2 milijardi lir blaga, v Avstrijo pa za 24 milijonov šilingov, uvozila pa bo za 281 milijonov deviznih dinarjev blaga široke potrošnje.

Sejem je urejen na gospodarskem razstavišču v dveh obsežnih paviljonih in je tudi izraz do sedaj zelo ugodnega razvoja obmejne trgovinske izmenjave v okviru sejmiskih sporazumov z Avstrijo.

Na otvoritvi »Alpe-Adria« je bilo prisotno tudi zastopstvo goriške občine in sicer odborniki Lodi, De Simone in dr. Scaroni.

Marijino čiščenje v vrstah moških tudi sedaj aktualno.

Cerkev se je vedno bolj polnila. V premorih med govori so le malokateri zapustili cerkev. Mnogi so se zbirali okoli spovednic. Petje Marijinih pesmi ni hotelo prenehati. Ob 5^h je bila cerkev zasedena do zadnjega kotička, pa še zunaj je bilo ljudi za eno cerkev. Zbranih je bilo nad štiri tisoč Marijinih častivcev.

Za zaključek kongresa je bila zborna maša. Pri njej je vsa množica molila, prepevala in odgovarjala mašniku. Bilo je to veličastno in nepozabno doživetje. Sv. maša je imel g. Simčič Andrej, solkanski dekan in delegat novega apostolskega administratorja za Goriško. Po evangeliju je v govoru razvil pred poslušavci zgodovino Marijinih družb od ustanovitve prve Marijine družbe leta 1563 do danes. Omenil je, da bi se ta kongres moral vršiti že lansko leto. Prencel se je zaradi mnogih vzrokov v letošnji Marijin mesec, ko se Marijini častivci tako radi zbirajo v Marijinih cerkvah. Ni pozabil povedati, da je prva Marijina družba na Slovenskem bila ustanovljena v Ljubljani že leta 1605, kmalu potem tudi v Gorici. Marijine družbe so na Slovenskem nemočno delovale do leta 1773, ko je bil ukinjen jezuitski red. S to ukinjivjo so tudi Marijine družbe dobile smrtni udarec. Spet so Marijine družbe oživele v 19. stoletju. Leta 1858 se je ustanovila prva Marijina družba v Škofji Loki. Ustanovil jo je Jožef Kerčon pri uršulinkah. Velika pobudnika za Marijine družbe sta bila škof Anton Bonaventura Jeglič v Ljubljani in nadškof dr. Francišek Borgia Sedej v Gorici. Marijine družbe so se na Goriškem predvsem uveljavile v letih italijanske okupacije in med zadnjo vojno. Postale so pobudnice verskega in splošnega življenja Slovencev pod Italijo. Zasluzile so si večer spomenik. V novih časih, tako je nadaljeval govornik, so tudi za Marijine družbe potrebne nove oblike delovanja, toda ti časi Marijinih družb ne bodo zatrli. Kako so Marijine družbe tudi za naše čase primerne, je pokazal papež Pavel VI., ki je lansko leto 12. septembra govoril v Rimu 5000 delegatom Marijinih družb, ki so se zbrali v svetem mestu za proslavo 400-letnice ustanovitve prve Marijine družbe. Sv. oče je čestital vsem kongresistom in izrazil svoje zadovoljstvo, da je tudi sam njen član. Te čestitke veljajo tudi nam, je zaključil govornik, in naj nam bodo v spodbudo za bodočnost.

Marijini družbeniki so zelo pazljivo sledili besedam govornika. Nato se je zborna maša nadaljevala. Po sv. maši je še vsa cerkev zapela zahvalno pesem, nakar so se družbeniki in drugi Marijini častivci razšli z novim veseljem v srcu in novim upanjem za bodočnost.

Marijini družbeniki so zelo pazljivo sledili besedam govornika. Nato se je zborna maša nadaljevala. Po sv. maši je še vsa cerkev zapela zahvalno pesem, nakar so se družbeniki in drugi Marijini častivci razšli z novim veseljem v srcu in novim upanjem za bodočnost.

Novi sedež tržaške radijske postaje

Novo poslopje tržaškega radia

Po 33 letih svojega obstoja in delovanja, po 20 letih delovanja slovenskega odseka ima končno tržaška radijska postaja svoj novi sedež v središču mesta.

Začetek oddaj v novem sedežu je bil v torek 28. aprila, slavnostna otvoritev se je pa izvršila v sredo 6. maja ob 11.30 ob prisotnosti predsednika vlade ter številnih osebnosti. Novi sedež je blagoslovil tržaški nadškof msgr. Anton Santin.

Dan pred otvoritvijo je bila v novem sedežu tiskovna konferenca šefa tržaške radijske postaje dr. inž. Guida Candussi.

NEKAJ ZGODOVINE

Preden spregovorimo o novem sedežu, podajmo najprej kratek zgodovinski obris te postaje!

Tržaška radijska postaja je začela delovati leta 1931. Več samostojnosti je dobila za časa nemške okupacije. Se sedaj se dobro spominjamo tedanjega imena: Radio Jadranskega Primorja. V tej dobi so se tudi začele prve oddaje v slovenskem jeziku in sicer po eno uro dnevno. Kakor so si sledili predobro znani dogodki druge svetovne vojne, tak odsev so imeli tudi na tej za javno mnenje tako važni ustanovi. Tržaški radio je doživel tudi dobo prisilnega molka in sicer od 29. aprila do 5. maja 1945. Slovenske oddaje so se povečale za časa jugoslovanske okupacije. 12. junija 1945 je prešlo vodstvo te ustanove v roke Zvezniške vojaške uprave.

Polagoma se je tržaška radijska postaja vedno bolj spopolnjevala in organizirala v dvojno smer, dokler nismo prišli do sedanjega stanja: italijanski odsek (Trst 1) s triurnim dnevnim programom (v ostalem času je povezan z italijanskim radijskim omrežjem) ter slovenski odsek (Trst A) s približno 12 urnim dnevnim programom (ob sobotah in nedeljah pa več); tako ima slovenski odsek približno 87 ur oddaje na teden.

S prihodom Italije v Trst (leta 1954) je bila tržaška radijska postaja priključena italijanski radioteleviziji, zato začeljo naši napovedovalci vse oddaje z znano siglo in jih zaključijo z državno himno.

V zadnjem času so tržaškemu oddajniku na srednjih valovih priključili še ultrakratkovalni oddajnik za goriško pokrajino na hribu sv. Mihaela.

KAKO SO RAZDELJENI PROSTORI

Običajno skupaj, v glavnem seveda, novo stavbo, da bomo imeli vsaj splošen pojem o novem sedežu, predvsem glede prostorov slovenskega oddelka.

Glavni vhod je na ulici Fabio Severo, nedaleč od prejšnjega sedeža. Stavba ima 119 prostorov, ki so porazdeljeni v dveh podzemskih nadstropjih, v pritličju, v pe-

tih nadstropjih ter na terasem nadstropju.

V nižjem podzemskem prostoru se nahajajo vse mogoče električne in tehnične priprave za stavbo (turbine, kabli, baterije, povečevalci, centrala za ogrevanje prostorov ter za temperirani zrak, hladilnik itd.)

Pod pritličjem so skladišča, prostor za razvijanje kinematografskih in televizijskih filmov ter laboratoriji za tehnike, ki skrbijo za električne napeljave, poleg tega pa še skladišče za televizijske in radijske tehnike, ki so jim zaupane zunanje registracije.

V pritličju, poleg uradov za propagandni odsek, je avditorij B (358 m²), namenjen za registracije manjših glasbenih skupin; avditorij C (527 m²), namenjen radijskemu odru z vsemi modernimi sredstvi za zvočne priprave ter avditorij D.

V prvem nadstropju se nahaja največji avditorij »A« (1.387 m² in 198 m²) monofoničen in stereofoničen, namenjen za velike ansamble, poleg tega pa režija in študij za napovedovalca; soba za vaje za radijski oder ter nekaj prostorov, dodeljenih televizijskim tehnikom.

V drugem nadstropju je telefonska centrala z omrežjem 200 notranjih telefonov in desetimi mestnimi povezavami; to se pravi, da istočasno lahko deset ljudi telefonira iz stavbe ali v njo, nadalje še telefonsko RAI-evsko državno omrežje, uradi tehnične sekcije in laboratoriji.

V tretjem nadstropju so poleg disko-teke in kartoteke še uradi za poročila.

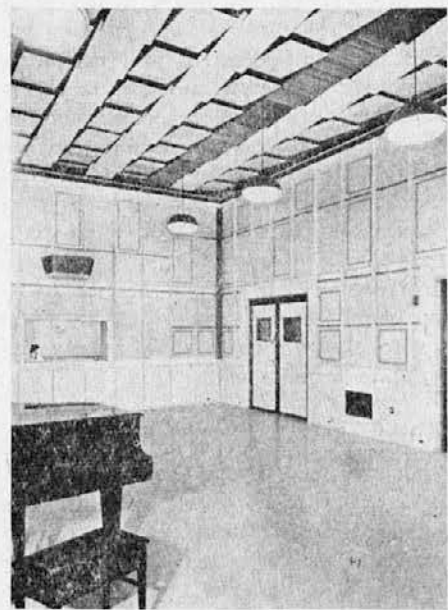
V četrtem nadstropju so uradniki, ki pripravljajo vse oddaje, ki ne spadajo v poročila — na levi italijanski odsek, na desni slovenski — po tej vrsti: urad šefa slovenske radijske postaje dr. Ing. Borisa Sancina, nato dr. S. Tuta, A. Lapornik, dr. Z. Harej; sledi glasbeni odsek in sejna dvorana. Njim nasproti pa po vrsti: funkcionarja slovenske radijske postaje K. Rosner in J. Gerdol, nato arhiv ter soba za zunanje sodelavce. V sredini nadstropja je koordinacijski urad, sledijo po vrsti uradi italijanskih programistov z uradom dr. A. Gianninija, programskega šefa obeh sekcij.

V petem nadstropju je glavno vodstvo radijske postaje, šef dr. Guido Candussi, podravatelj rag. G. Giacomelli ter ostalo administrativno vodstvo z blagajno vred.

Nad petim nadstropjem je obednica ter dvorana za CAR.

Na strehi stavbe vidimo parabolične reflektorje za oddajnike na Monte Belvedere in Trstenik.

Stavba ima tri dvigala, dvigalo za to-vore ter dvigalo za pošto. V vseh tehnič-

Avditorij B tržaške radijske postaje

nih lokalih in nekaterih uradih je sinkronizirana ura.

V novi stavbi so tudi v načrtu napeljave za televizijske oddaje.

ZUNANJOST STAVBE

Vsa stavba je zgrajena na terenu 2784 m², katerega je RAI kupila od tržaške občine. Dela so začela 22. januarja 1962, načrt stavbe pa so pripravile razne direkcije radia ter arhitekt Aldo Cervi. Gradila je tvrdka Canarutto.

V novi palači prevladuje v glavnem steklo ter les kot glavni notranji ornament. Posebnost v palači so okna, ki so bila postavljena s posebnim ozirom na burjo (saj doseže burja kdaj hitrost 200 km na uro); okna so dvojna v aluminijastem okvirju, med enim in drugim oknom je 60 cm razmaka, v sredini pa steklena plošča.

Hodniki in prostori so preprosto, a zelo okusno opremljeni in okrašeni. V veži vidimo delo tržaškega kiparja Marcella Mascherinija, po sobah pa bodo razna dela pokrajinskih umetnikov.

Pogled v studio tržaškega radia

Tržaška radijska postaja je po svojem delu prehitela rojstvo avtonomne dežele Julijske Benečije, zato ni bil le slučaj, da se je otvoritev izvršila prav nekaj dni pred pokrajinskimi volitvami.

Da je nova stavba tako bogato opremljena in tako moderno zgrajena, spada že k tradiciji italijanske radijske ustanove, kjerkoli že zida svoje nove sedeže. Priznati pa moramo, da je mogočnost in dovršenost tega novega sedeža v Trstu še posebej na mestu, zlasti če upoštevamo dvojno narodnost prebivalstva in dejstvo, da naše mesto že po svoji zemljepisni legi služi za most med Vzhodom in Zapadom.

Naslov postaje: Trst, ul. Fabio Severo, 7.
Dušan Jakomin

Radio Trst A

Spored od 17. do 23. maja

Nedelja, 17. maja: 9.30 Poklici v slovenski pesmi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Andrejček išče botra«, mladinska radijska igra, ki jo je napisal Saša Martelanc. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. Urednik Mitja Volčič. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.30 Radijska novela - Matej Bor: »Zgodba«. — 18.30 Po družtvih in krožkih: (13) »Slovensko planinsko društvo v Trstu«, pripravil Saša Martelanc.

Ponedeljek, 18. maja: 12.15 Iz slovenske folklore - Niko Kuret: (14) »Hudi grajski gospod«. — 18.00 Glasovi iz narave, pripravil Tone Penko. — 19.15 Radijska univerza: Italijanska ustava o ljudstvu: (16) »Pogoj za uresničenje demokracije«. — 21.00 Pietro Mascagni: »Mali Marat«, opera v treh dejanjih.

gore!« — »Tisočera hvala Bogu in Mariji!« je v vroči zahvalni molitvi sklenil roke. »Tako nas je skrbelo, kaj je s patri in kaj s čudodelno podobo svetogorske Kraljice! Veliko smo te dni premolili. Zaman vsako povpraševanje, zastoj poizvedbe na prefekturi in pri nemških oblasteh. Neka oseba iz Grgarja, ki se je te dni prebila v Gorico, mi je sporočila, da so jih odpeljali proti Trnovskemu gozdu. Ko so dospeli do Ravnice, je bil p. Sofronij tako izčrpan, da je rekel: »Ne morem dalje, ubijte me tukaj!« Spravili so jih v gostilno in domačini so jim ponudili kozarec mleka, čez uro je prišel kamion, menda od ajdovske strani, in jih odpeljal neznano kam.« — »V Ajdovščino so jih spravili in zaprli. Ko so jih izpustili, je p. Sofronij odhitel na Sv. goro in odnesel na Vipavsko še Marijino podobo. Zdaj so vaši patri v kapucinskem samostanu v Sv. Križu, Marijina podoba pa v Ajdovščini.«

P. Viljem je kar poskakoval od veselja. Da pojde nemudoma ponje z avtom, je re-

Vizitacije tržaškega nadškofa Santina

Novi sv. Anton v Trstu

Zupnija Novega sv. Antona je pred leti štela 40 tisoč prebivalcev, med katerimi je bilo precej Slovencev. Danes jih šteje zupnija le še 23 tisoč. Koliko je med njimi Slovencev? Morda tisoč. Ti Slovenci niso samo služkinje, še manj so samo služkinje tisti, ki zahajajo k slovenski službi božji v cerkvi Novega sv. Antona. V to cerkev prihajajo ljudje iz vseh krajev. Isto velja tudi za Slovence, zlasti ko iščejo spovednika, ker je cerkev v sredi mesta. Zato je za nas tako važna.

Cerkev je imela že od nekdaj slovenskega kaplana in spovednika in je bilo zato prav, da ga po vojni zopet dobi in z njim posebno sveto mašo za Slovence. Leta 1945 je prišel v Trst dr. Jože Prešeren in še z njegovim prihodom je bilo mogoče uresničiti načrt za slovensko službo božjo, ker je bil g. Jože Gregor C.M. (pri Novem sv. Antonu je bil več let priznan spovednik) prestavljen v Rojan, kjer je nato res veliko dobrega naredil. Na pobudo g. škofa je dr. Prešeren dobil pri cerkvi sobo, kjer je začel svoje pogumno organizacijsko delo. Koliko pobud, skrbi, žrtv, dela, doseženih uspehov je šlo skozi tisto sobico v četrtem nadstropju!

Razen nedeljske svete maše ni pri Novem sv. Antonu drugih pobožnosti. Izjeme so bile do sedaj ure čiščenja in izredne pobožnosti ob priliki mestnega misijona, Marijinega romanja itd. Vsako leto je na praznik sv. Petra in Pavla birna za slovenske otroke. Ker je v župniji tudi slovenska šola v ulici sv. Frančiška, je bilo skoraj vsako leto v župni cerkvi tudi prvo sveto obhajilo: leta 1946 80 otrok, potem 50, 30, 25; zadnja leta jih je po deset; tako tudi letos.

Služba božja za slovenske vernike pri Novem sv. Antonu je ob nedeljah in praznikih ob 7. uri. Včasih je bila ta ura zelo primerna, a za današnjega človeka je postala že prezgodnja. (Zato bi bila kje v Trstu potrebna pozna ali popoldanska maša s pridigo za naše ljudi! Toda kje?) Pri tej maši poje od vsega početka dober pevski zbor.

Ta maša v sredini mesta je za nekatere trn v peti. Veseli bi bili, če je ne bi bilo. Zato je utemeljeno vprašanje: Koliko ljudi zahaja k tej maši? V nedeljo 26. aprila so jih naštelj 646. Seveda niso bili to sami Slovenci. Bili so tudi tisti, ki pridejo k maši ob 7.30. Vendar je moralo biti čez polovico Slovencev — okrog 400. Bila je to čista navadna nedelja. Na prvo nedeljo v mesecu jih pride več, ker pride k

maši tudi Marijina družba iz ulice Risorta in nekaj mladine. (Pripomniti je treba, da mnogi italijanski verniki radi pridejo k slov. službi božji prav zaradi lepega petja — pri Novem sv. Antonu kakor po drugih cerkvah; marsikateri naš človek pa žal zahaja k drugim neslovenskim mašam zaradi poznejše ure in časa.)

V nedeljo 3. maja je g. nadškof opravil v župniji vizitacijo. Za slovenske vernike je maševal in govoril ob sedmih. Zvedeli smo, da je v razgovoru z župnijsko duhovščino izrazil svoje veselje nad številno udeležbo pri maši in svetem obhajilu. Z izrednim veseljem je pohvalil zbornu molitev in petje.

L. Sk.

VPRAŠUJETE — ODGOVARJAMO

Kaj je laicizem

Katoliški časopisi večkrat pišejo o laicizmu in ga obsojajo. Prosim, da mi malo natančneje razložite, kaj je laicizem.

F.P.

Nasprotniki Cerkve zanikajo, da bi bila Cerkev božja ustanova. Zato tudi dosledno, logično zanikajo, da bi bil izvor oblasti Cerkve Bog. Trdijo, da si je Cerkev s časom, in sicer na zvižčen način prisvojila oblast nad vestjo vernikov, sklicujejo se na to, da je njena oblast božja oblast. Iz tega nazora, da je oblast Cerkve zvižčano pridobljena in ne božjega izvora, izvajajo nasprotniki Cerkve dosledno, da se mora njen vpliv v javnem in tudi v zasebnem življenju uničiti. To teženje, da se vpliv Cerkve popolnoma izloči iz javnega in zasebnega, privatnega življa se imenuje laicizem.

Jasno je za nas katoličane, da je oblast Cerkve božjega izvora, da je Cerkev božja ustanova. Zato je popolnoma razumljivo, da Cerkev obsoja laicizem, ki hoče onemogočiti vpliv Cerkve v javnem in zasebnem življenju.

ZA DOBRO VOLJO

Boris potuje v brzeu. V kupeju sedi le en sam potnik.

»Ali se peljete v Zagreb?« vpraša Borisa.

»Da,« kratko odvrne Boris.

»In kaj boste v Zagrebu?« radovedno sprašuje potnik.

»Izstopil bom.«

— 22.50 S Festivala dveh svetov v Spoletu 1963.

Torek, 19. maja: 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Italijanska po radiu - 47. lekcija - pripravil Janko Jež. — 19.15 Pisani balončki, radijski tečaj za najmlajše. — 21.00 Pregled italijanske dramatik - 22. oddaja. Italijansko gledališče v začetku 20. stoletja: Peto dejanje drame »Mali svetnik« in odlomki iz enodejanke »Novotar«, ki ju je napisal Roberto Bracco.

Sreda, 20. maja: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Zgodovinske zanimivosti. — 18.00 Znanstveni leksikon. — 18.30 Slovenski skladatelji 19. stoletja - 7. oddaja - pripravil Dragotin Cvetko. — 19.00 Pevski zbori Julijske Benečije in Furlanije: Zbor »Ernesto Solvay« iz Tržiča. — 19.15 Higiiena in zdravje. — 21.00 Simfonični koncert orkestra Italijanske radiotelevizije iz Rima.

Četrtek, 21. maja: 11.45 Jugoslovanski orkestri in pevci. — 12.15 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danilo Lovrečič. — 18.00 Italijanska po radiu: Osnovni te-

čaj - 48. lekcija. — 18.30 Solistični koncert. — 19.15 Širimo obzorja: »Rilke v Devinu«, pripravil Alojz Rebula. — 21.00 »Smrt ptička bengalčeka«, radijska drama.

Petek, 22. maja: 11.45 Folklorni mozaik. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Bilo je nekoč... Venec pravljic, pripovedk, legend: (26) »Sraka«, pripravil Jurij Slama. — 18.30 Solisti Julijske Benečije in Furlanije. — 19.15 Radijska univerza: Električna: (14) »Elektromagnetična indukcija«. — Gospodarstvo in delo. Urednik Egidij Vršaj. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota, 23. maja: 12.15 Po tujih krajih. — 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. — 15.30 »Vida Grantova«, drama v štirih dejanjih, ki jo je napisal Ferdo Kozak. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.00 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti - Vinko Beličič: (24) »Linhart kot pesnik in zgodovinar«. — 19.15 Družinski obzornik. Urednik Ivan Theuerschuh. — 20.45 Koroška akademski oktet.

Podrobno sem mu opisal potek dogodkov. »Docela se strinjam z vašim delom,« je rekel. »Storili ste, kar sem vam bil naročil po bogoslovcu Stolfi: reševali ste duše, reševali ste življenja. Odobrujem tudi Florijanovo dušnopastirsko delo na fronti. Zdaj se vrni med svoje, nesi moj očetovski pozdrav in blagoslov sobratom in vernikom širom Vipavske. Povej jim, da jih razumem. Italija je zagrešila nad Slovenci težke napake, vsak narod ima pravico do svobodnega razuma. Reci jim tudi, da sem med vsemi svojimi duhovniki otroki prav posebno ljubil slovenske vernike, ki jih je zadelo tolika stiska. Naj zaupajo v Boga in ostanejo zvesti veri svojih očetov. Zagotovi jim, da jih bom stalno spremljal z molitvijo in očetovsko ljubeznijo.«

Nadškofove besede so me notranje pomirile, duhovno dvignile in mi vile novih sil. »Naškofov blagoslov je nad menoj, je nad mojim ljudstvom!« mi je radostno prevevalo v duši, ko sem stopil iz nadškofijskega dvorca. (se nadaljuje)

Ob dvajsetletnici

(Iz zapiskov zareskega župnika)

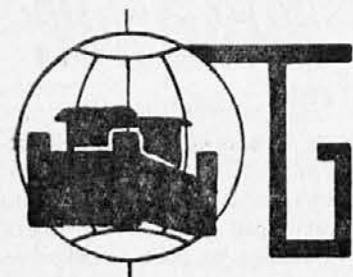
Odšel sem zagrenjen, kot prevaran za zaupanje, ki je ostalo neizpolnjeno. Bilo mi je, kot da se mi je v duši zrušil stebel zaslon, kot da je z neba padla zvezda vodnica.

Zavil sem k sobratu, prijatelju iz otroških let. Sprejeli so me z vso prisrčnostjo in me obdali z vso pozornostjo. Obsla me je osrečujoča domačnost. Zivo sem čutil, kako je popuščala živčna napetost, kako se je v meni nekaj mehčalo in me preslajšalo s toploto. Na mizi je zadišala kava, v kopalnici me je čakala topla voda, da sem se lahko umil. Nato sem moral pripovedovati o ranjenih v bolnišnicah in o padlih, o tankih in požarih, o internirancih. Ko sem tako spet doživljal one grozne dogodke, so se mi sprva orosile

oči in zajela me je nepopisna ganjenost, nato pa sem se stresel in zadržtel v neizrazni bolesti, s komolci sem se naslonil na mizo, si z rokama zakril obraz in bruhnil v krčevit jok. Kot v megleni dalji sem slišal tolažilne besede, ki pa niso mogle prebiti oklepa tesnobe in bridkosti, ki sta prešinjala vso mojko notranjost.

30. 9. 1943 - Potrkal sem pri Uršulinkah. Globoko ganjen sem opravil daritev svete maše. Ponudili so mi kave. V jedilnico je vstopil p. Viljem Endrzič, vikar frančiškanskega samostana na Kostanjevici. Goriški Slovenci smo zelo spoštovali p. Viljema, rojaka iz Tridenta, ki se je lepo naučil slovenskega jezika. S svojo frančiškansko prisrčnostjo in ljubeznivo prostozljivostjo pri svojem večletnem službovanju na Sv. gori si je pridobil naklonjenost vseh slovenskih romarjev.

»Padre Guglielmo!« sem zaklical. »Marija svetogorska vas je poslala! Važne novice imam o Marijini milostni podobi in o patrih, ki so jih partizani odpeljali s Sv.

GORIŠKE NOVICE

Goriški nadškof v Katoliškem domu

Predpreteklo sredo, 6. maja, je goriški nadškof msgr. Andrej Pangrazio obiskal Katoliški dom v Gorici z namenom, da spregovori nadpastirsko besedo goriškim katoliškim Slovincem, zlasti pa še izobražencem.

Udeležba Slovencev je bila zelo lepa, saj je bila mala dvorana pod odrom popolnoma zasedena. V dvorani ga je najprej pozdravil prof. dr. Martin Kranner, nato pa je g. nadškof v lahki in prikopni besedi razvil tri misli: vsi verniki se morajo čutiti odgovorne za rast Cerkev, ker so vsi prešli do dolžnost v zakramentih sv. krsta in zlasti sv. birme; danes pri nas rast božjega kraljstva najbolj ovirata laicizem in komunizem; proti organiziranim brezbožnim silam moramo tudi mi kristjani postaviti organizirane katoliške vrste. Ni važno, kako je organizaciji ime; važno je, da se dela načrtno in v medsebojni povezavi. — Vsi prisotni so iz besed goriškega nadpastirja lahko razbrali njegovo veliko skrb za duše in začutili, da tudi mi Slovenci ne smemo ostati brezbržni ob silnem naporu protiverških sil, ki načrtno delajo na razkristjanjenju sedanje družbe.

Prvo sv. obhajilo slovenskih otrok

Slovenski otroci so v nedeljo 10. maja pristopili k prvemu sv. obhajilu v cerkvi sv. Ignacija v Gorici. To je vedno nekaj družinski praznik goriških Slovencev, saj se vsi čutimo tesno povezani z našimi malčki.

Notranja sreča, sad dobre priprave na ta edinstveni dogodek v njihovem življenju se je jasno izražala v radostnih očeh prvoobhajancev in v njihovi lepo urejeni zunanosti, ki so v najlepšem redu prikorakali v cerkev. Na koro je zapel otroški zbor pozdravno pesem in tudi med mašo je ganljive obrede spremljalo otroško petje in skupna molitev. Ob darovanju so prvoobhajanci darovali svoje sveče. Po povzdigovanju se je naglo približal najboljši dogodek. Gospod kaplan Stanko Jeričijo, ki je naše otroke tako lepo pripravil na prvo srečanje z Jezusom, je imel pred sv. obhajilom priložnostni govor. Sledilo je sv. obhajilo, katero so otroci prejeli s pobožnostjo in bo to ostalo zanje največje doživetje v življenju. Sledila je ponovitev krstnih obljub, nakar so se prvoobhajanci podali v dvorano nad zakristijo, kjer so imeli pripravljen zajtrk. Spremljale so jih naše slovenske učiteljice, ki zaslužijo vse priznanje za lepi uspeh tega praznika.

Shod sv. Florijana v Števerjanu

V Števerjanu imajo za svojega farnega patrona sv. Florijana, ki se ga Cerkev spominja 4. maja. Zato je imel preteklo nedeljo Števerjan praznično obeležje. Vsa župnija je obhajala svoj farni praznik. Poznalo se je to v cerkvi in poznalo tudi pri mizi po naših družinah. Slovesno sv. mašo je opravil g. Jože Jurak iz Gorice. V pridigi je razvil misel, da moramo sv. Florijana, ki je bil martir, t. j. pričevavec za Boga, posnemati zlasti v tem, da bomo tudi mi pričali svojo vero z besedo, z zgledom, s pripravljenostjo za žrtve in s pogumnim nastopom v javnem življenju. G. župnik Oskar Simič, ki poučuje slovenščino v videmskem semenišču, je za to priliko povabil v Števerjan dva bogoslovca iz Slovenske Benečije, ki sta nato asistiral pri slovesni službi božji in popoldne pri šmarnicah. Eden teh bogoslovcev, g. Rino Markič, bo letos 28. junija posvečen v duhovnika in bo na praznik sv. Petra in Pavla opravil slovesno novo mašo v Oblici (šentlenartska dolina v Benečiji). Števerjanski pevski zbor se pripravlja, da mu bo tisti dan, peč pri novomašni slovesnosti. Drugi bogoslovec, g. Marijan Gorjup iz Topolovega, bo postal duhovnik drugo leto. Že nekaj let pomaga ob počitnicah duhovnikom na Sv. Višarjah, njegova mati je pa gospodinja v žabniškem župnišču.

Prav je, da se zamejski Slovenci vedno bolj spoznavamo med seboj in si tako krepimo svojo versko in narodnostno zavest.

Štandrež

Umrla je Štantova mama

Preteklo soboto zvečer je zaprla svoje trudne oči Marija Štanta, roj. Cijan. Pokojnica je bila doma iz Sovodnj, od koder se je l. 1910 poročila v Miren z Ba-

ziliem Stanto. Med prvo svetovno vojno je morala v begunstvo, po vojni pa se je vrnila v Sovodnje. Pozneje sta se z možem leta 1924 preselila v Štandrež, kjer sta si sezidala hišo in kjer je njen mož bil dolgo let pismonoša. Z možem sta imela šestero otrok, od teh so še trije živi, med njimi sin Joško, ki je postal duhovnik in je sedaj za župnika v Jamljah-Doiu. Težko je bilo njeno življenje, kakor je na splošno življenje naših dobrih mater. Vedno skromna in tiha se je vsa žrtvovala za družino in za bližnjega. Med zadnjo vojno je pekla kruh za goriške bogoslovce, jim šivala in prala tistim, ki zaradi vojnih razmer niso mogli domov: in vse brez vsakega plačila. V Štandrežu se je prizadevala, da se je obnovil živi rožni venec, ki še danes družijo štandreške žene. Leta 1951 ji je umrl mož, s katerim sta se zelo razumela in se rada imela. Vdano je prenašala svoje vdovstvo in zlasti še trpljenje v zadnji dolgi boleznini: bila je res najlepši zgled prave krščanske matere in žene. Ko ni bilo več upanja na ozdravljenje, so jo iz bolnice prepeljali domov, kjer je umrla prav na dan sinovega mašniškega posvečenja, stara 77 let. Marija Štanta je odšla od nas in nam vsem zapustila najlepši zgled. Bog nam daj še veliko takih mater! Njeni duši želimo večni pokoj, otrokom in zlasti g. Jošku naše iskreno sožalje.

Še ena smrt v Števerjanu

V dobrih dveh tednih smo pokopali kar tri števerjanske može. Najprej je odšel v večnost Jožef Rožič, sledil mu je Anton Stekar, najstarejši števerjanec. Pretekli teden pa nas je zapustil 80-letni Jožef Gravnar, po domače Pepč iz Dvora. Bil je skrben družinski oče, delaven briški kolon, ki je, kljub vsem težavam, vneto ljubil briško zemljo. Za to ljubezen, za vse trpljenje, ki ga je preстал v dolgi boleznini, mu želimo z Alojzom Gradnikom, pesnikom briških kolonov: »Naj v nebesih, kot prej je vse dni, — kakor kolon zdaj nebeški, živi — in brez vseh stisk in strahu in bridkosti, — trga naj grozje nebeških sladkosti.«

Podgora

V nedeljo 3. maja smo imeli prvo sv. obhajilo in smo praznovali tudi svetega Gotarda — ki je po koledarju dne 5. ma-

TRŽAŠKE NOVICE

Zahvala

Svet Skupne slovenske liste z zadovoljstvom ugotavlja, da je lista Slovenske skupnosti na deželnih volitvah dosegla postavljeni cilj, zbrala deset tisoč glasov in poslala slovenskega zastopnika v deželni svet. V tem ima dokaz, da so volivci potrdili pravilnost deželnega programa Slovske skupnosti ter izkazali zaupanje njenim kandidatom.

Svet Skupne slovenske liste izreka iskreno zahvalo vsem dosedanjim volivcem, kakor tudi vsem tistim, ki so se prvič pridružili slovenskemu taboru in okrepili njegove vrste. Najlepša hvala tudi vsem podpornikom, ki so naš skupni nastop finančno podprli. Hvala tistim, ki so žrtvovali več, prav tako pa onim, ki so res iz srca poslali vse, kar so mogli.

Naše zastopstvo v deželnem svetu se obvezuje, da bo v smislu programa z vsemi silami delovalo za okrepitev slovenstva v deželi ter za izbojevanje in zaščito naših narodnih, socialnih, kulturnih in gospodarskih pravic.

Pripravljeni so sodelovati z vsemi upravniimi, sindikalnimi in drugimi ustanovami ter organizacijami, ki bodo pokazale razumevanje za slovenske potrebe ter jih pomagale pravilno in pravično reševati.

Svet Skupne slovenske liste vabi vse Slovence, naj po svojih močeh in sposobnostih pomagajo pri delu za zaščito naših skupnih pravic in koristi.

Svet Skupne slovenske liste v Trstu

Trst, 12. 5. 1964.

ja — in so ga že v starih časih zelo častili v podgorški cerkvi. V tej cerkvi ima tudi svoj poseben oltar, na katerem prestoluje kot zelo imeniten škof, tako da ga večkrat kakšni otroci ali tudi tuji zamenjajo in imajo kar za svetega Miklavža.

Pri prvi sv. maši je bil lepi obred prvega svetega obhajila, ki ga je letos prešla samo manjša skupina dečkov in nič deklic.

Ob 10^h je bila pa peta sveta maša v počastitev svetega Gotarda in majniške Kraljice. Ob tej priliki je naš mladi in dobro pripravljeni zbor vernikom poklonil in prvič zapel Mihelčičevo mašo »Auxilium christianorum« — Pomoč kristjanov, ki je vsa komponirana po napevih izbranih slovenskih Marijinih pesmi. Z velikim užitkom smo poslušali ubrane in prijetne glasove, ki so pod večšo roko organista g. Mirka Spacapanu občuteno dali izraza neminljivim vrednotam marijanskih melodij. Vsemu petju so pa dajale še posebno izrazito podlago in spremljavo in kar dovršeno milobno nove orgle z uglaseno harmonijo svojih krepkih registrov.

Gotovo je vse to bilo v posebno čast in všečnost ne samo svetemu Gotardu, ampak predvsem Kraljici vseh svetnikov, ki jo vsako leto želimo bolj izrazito počastiti na prvo majniško nedeljo. Peta maša po Marijinih melodijah nam bo odslej zelo služila in bo primerna za velike Marijine slovesnosti in tudi za pete svete maše, ki pridejo v poštev na vsakoletne praznike v mesecih maju in juniju.

Nastopi Olympije

Začelo se je provincialno odbojgarsko prvenstvo. Stiri goriška moštva (AGI, Audax, Dom in Olympia) ter eno iz Tarčenta se potegujejo za prvo mesto in s tem za možnost vstopa v višjo kategorijo. Doba ni ravno primerna, ker so atletski dijaki v polni lahkoatletski sezoni in ker je blizu konec šolskega leta.

Preteklo nedeljo so se vršile prve tekme. Olympijci so se spoprijeli z igravci Oratorija Audax, ki je eno najmočnejših moštev; niso mogli pokazati vseh svojih sposobnosti, ker so nastopali oslajeni, pa tudi se niso znašli v prenikli dvorani, v kateri so prvič nastopali. V drugem setu so zaigrali bolje in bi skoraj zmagali. Rezultat je bil 2:0 za Audax (15:5, 15:12).

Prihodnje tekme bodo v četrtek 14. t. m. ob 19.30 proti AGI (telovadnica na trgu Catterini); v nedeljo 17. t. m. ob 8.30 pa proti Dom-u in proti CSI iz Tarčenta (igrišče Dom-a).

Nekateri atleti Olympije pa bodo v soboto popoldne nastopili na lahkoatletskem tekmovanju v Vidmu (Sussi, Podberšček, Anton, Klanjšček, Cotič, Jalen, Bensa D.); to bo prvi letošnji nastop na lahkoatletskih stezah.

Slovesnost otvoritve

tržaške radijske postaje

Dne 6. maja so v Trstu uradno odprli novo radijsko postajo. Slovesnost se je vršila ob 11.30 v velikem avditoriju v prisotnosti predsednika vlade Alda Mora.

Najprej je spregovoril generalni direktor RAI-a Papafava, nato pa je tržaški nadškof msgr. Anton Santin blagoslovil stavbo in prebral krasne misli, primerne za to priliko. Sledil je govor tržaškega župana Franzila ter ministra Bo-ja. Zaključil je predsednik vlade Aldo Moro. Slovesnost je oddajala televizija.

Ob tej priliki so najvišje krajevne, RAI-avske in državne oblasti uradno priznale, da služi ta postaja tudi slovenskim oddajam. Saj pravzaprav tržaška radijska postaja oddaja največ v slovenskem jeziku: dnevno 12 ur v slovenskem in tri ure v italijanskem; v letu 1963 je bilo 4521 ur oddaje v slovenskem, 1182 pa v italijanskem jeziku.

Pri tej otvoritveni slovesnosti je bilo opaziti razne tržaške predstavnike iz kulturnega, političnega in vojaškega sveta, prisotnih pa je bilo lepo število slovenskih izobražencev.

Kje bo sedež parlamenta nove dežele?

Mimo je 10. maj, ko smo glasovali za predstavnike avtonomne dežele Furlanije-Juljske Benečije in še sedaj smo le pri ugibanjih, kje naj bi bil začasni sedež izvoljenega parlamenta.

Do sedaj se je mislilo na več palač, zadnje čase pa sta ostala dva resna kandidata: palača Modello v ulici del Teatro, bivši sedež občinskega tehničnega urada,

ter palača TELVE na trgu Oberdan, bivši sedež tržaške radijske postaje. Ti dve palači bi morali biti začasni sedež in vse kaže, da bo ostalo pri tej začasni izbiri.

Kje bo pa stalni sedež?

Ena možnost je palača kvesture. V takem primeru naj bi se policija preselila v palačo INPS (posloje na vogalu ulice Carducci in ulice Coroneo), INPS pa se bo preselila v svoj novi sedež v ulici Udine.

Policija pa vztraja na tem, da se ne bi selila. Kjer je sedaj, ima med drugim to prednost, da razpolaga s precejšnjim prostorom za svoje avtomobile. — Tako se ugibanja nadaljujejo, dokler ne bo prišla primerna rešitev.

Glasbene prireditve v Trstu

V Verdijevem gledališču se vršijo spomladanski koncerti. Po izjavi vodstva so se zadnje čase vrstili številni in kvalificirani nastopi. Najbolj razveseljivo pa je, da se vedno bolj veča število občinstva. V tej pomladanski sezoni so na sporedu še razni recitacijski nastopi.

Tretji nastop cerkvenih zborov

V ponedeljek 27. aprila se je vršil v dvorani S. Maria Maggiore tretji nastop mestnih cerkvenih zborov. Letos se jih je prišlo enajst. Poleg obvezne pesmi Confirma hoc Deus avtorja Aichingerja-Maritana so pevci izvajali gregorijansko petje ter poljubno pesem.

V tem tretjem nastopu je bilo opaziti precejšen napredek zborov, kar pomeni, da taki nastopi izven cerkvenega kora veliko pripomorejo k zboljšanju posameznih zborov. Letos sta nastopila dva nova zbora, ni bilo pa med njimi nobenega slovenskega, kar je javnost zabeležila in tudi obžalovala. Upajmo, da je bil letošnji izostanek slovenskega zbora le enkratna izjema.

Istega dne je bil v prostorih časnikarskega krožka zaključni glasbeni nastop klavirskega dueta Gulli-Agostini. Igrala sta skladbe Schuberta, Satieja, Merkuja, Brahmsa, Caselle. Izvajanje nam ni sicer povedalo nič novega. Edina novost, tudi v umetniškem smislu, je bila zadnja Merkujeva skladba štiriročno »A quattro mani«, krasen drobci liričnega in klasičnega poleta.

V časnikarskem krožku se vrstijo razne prireditve: filmske premiere, zanimiva predavanja, srečanja raznih osebnosti ter, kot rečeno, glasbeni večeri. — Vstop imajo le časnikarji in člani krožka.

Glasbena šola iz Dubrovnika v Trstu

V soboto večer je bil v Avditoriju nastop gojencev-solistov glasbene šole iz Dubrovnika. Taki in podobni nastopi so za nas vedno nova šola. Ugotovimo, kaj zmore učence, kako nastopa v svojih prvih korakih in kakšna je glasbena šola kot taka. Nekateri učenci so prav odlični in imajo vse pogoje za nadaljnji razvoj in napredek. Najbolj je izstopala pianistka Vesna Miletič, violinist Aleksander Cobenzl, klarinetist Ratko Bošnjak in flavistka Ivica Padovan. Igravci so pokazali zadovoljivo uglasenost tudi v skupnem nastopu. Višek sporeda je bil v izvajanju Lhotke-Kalinskega »Stirje stari dalmatinski plesi«. Seveda smo tu šele pri prvih korakih, a vsi nastopajoči so pokazali resnost in prizadevnost.

Rojan

Na vnebohod 7. maja so šolski otroci uprizorili pravljico igrano v štirih dejanjih: Janko in Metka. Igra je ugajala malim in velikim. Otroci so se zelo potrudili, da bi se dobro odrezali pred številnimi gledavci, kar se jim je tudi posrečilo. Popeljali so nas v svet pravljic, kjer mora pravica končno zmagati. In tako je morala hudobna čarovnica v peč, ker je mučila uboga otroka. Čarovnica pa se je še po »smrti« maščevala, ker ni pustila otrokom mirnega spanja, ampak jih je v sanjah preganjala. Ko so se zbu-

dili iz nemirnega spanja, so se globoko oddahnil, ker so se spomnili, da je čarovnica zgorela in da jim ne more storiti nič hudega.

Na binkoštni praznik ob devetih imamo slovesnost prvca svetega obhajila. Otrok je malo, da niti ne zapišemo števila. Nedejlo kasneje pa bomo imeli škofov pastirski obisk.

Poroka

V soboto 9. maja sta se poročila v rojanski župni cerkvi Sara Fornazarič in Jurij Slama, priljubljeni igravec Radijskega odra in znan prosvetni delavec. Poročil ju je g. Antimo Resen. — Mladima poročenca želimo božjega varstva in veliko sreče v skupnem življenju.

»Trst 64«

II. revija slovenskih popevk in lahke glasbe na Tržaškem bo tudi letos v Avditoriju v dneih 6. in 7. junija.

Izvajane bodo nove popevke, peči pa bodo — poleg lanskih — novi pevci in pevke

Širite „Katoliški glas“

iz mesta in okolice ob spremljavi zabavnega orkestra »Miramar«.

Tudi letos bo nagrajevanje najlepših popevk, najboljših avtorjev, izvajavcev itd. Namen je nagraditi avtorje glasbe, besedila, pevce izvajavce, najlepšo popevko. Poleg glasovanja publike bo izbrala najlepšo popevko tudi strokovna komisija povabljenih in domačih strokovnjakov. Čim več bo nagrad, tem več bo zadovoljnih nagrajenec, katerih trud in prizadevanost bosta na ta način poplačana.

OBVESTILA

SKEDENJSKO kulturno prosvetno društvo priredi v nedeljo 24. maja na svojem sedežu v ulici Soncini 112 bogat srečolov. Ob tej priliki si lahko tudi ogledate novo urejene prostore. — Vsi prisrčno vabljeni!

VELIKA SOLSKA PRIREDITEV. Osnovne šole v Trstu priredijo v nedeljo 17. maja ob 16. uri v dvorani Avditorija skupno šolsko prireditev. Na sporedu so: recitacije, prizori, petje in narodni plesi. — Ljubitelji mladine vlnudno vabljeni!

Sindikata slovenske šole v Trstu

PRIPRAVLJAMO romanje goriške mladine kakor lani. In sicer bomo poromali na Staro goro. Če ne bo kakih posebnih ovir, bo romanje v nedeljo 7. junija popolnoma. — Več povemo prihodnjč.

DAROVI

Za Alojzjevišče: V počastitev spomina pok. Antona Stekarja daruje Franc Terpin iz Števerjana 2.000; v isti namen Ignac Maraž, Števerjan 2.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Roman Cotič 2.000; N. N. 1.000 v spomin pok. B. Košiča; N. N., Gorica 1.000 lir. — Bog tisočero vračaj vsem blagim dobrotnikom!

Za Marijin dom v Rojanu: Alojzija Cocchi v spomin pok. Antonije Ferluga 1.000; Marinka in Franko Piščanc 5.000; Fani Mozetič 1.000; dr. Škerl 10.000; Ludvik Klakočar 13.700; V. K. 1.000; N. N. 5.000; Angela Daneu 1.000; Alojzij Ukmar 1.000; N. F. 20.000; N. N. 10.000; Julka Strancar 2.000; G. A. 1.000; N. N. 1.000; Sostič-Zerjal 4.500; St. 45.000; L. M. 10.000 lir. — Bog plačaj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Globoko presunjeni ob smrti naše drage mame

Marije Štanta roj. Cijan

se iskreno zahvaljujemo preč. g. dekanu Jožetu Zoržu za njegovo duhovno pomoč blagi pokojnici in za vodstvo pogreba, prav tako oč. monsignorjem Novaku, Klincu in Močniku ter ostalim duhovnikom, ki so se pogreba udeležili, zdravniku dr. Mariju Geatu iz civilne bolnice, sestri Mihelangi iz reda sester brezmadežne svetinje, ki sta ji v težki boleznini tako skrbno stregla, darovavcem cvetja, udeležencem pri pogrebu iz Štandreža, Jamelj, Dola in Gorice ter ostalih vasi, sorodnikom in vsem znanem in prijateljem, ki so prišli zadnjic pozdravit našo mamo.

Štandrež, 11. maja 1964

JOSKO, LOJZKA in STANKO